

Ch 5

êm Th o Nguyên

Thành ph W mi n Tây B c.

C m t vùng th o nguyên l ng gió. Gió Tây ph n ph t th i cu n ph ng h t khói súng m t mù còn sót l i. Trên m t ng, d u tích t ng oàn xe thi t giáp nghi n trên n n t, in h n thành nh ng v t nông sâu an xen vào nhau. Nh ng chỉ c xe Jeep mang b ng hi u Quân khu B ch y qua, h t tung cát b i. t di n t p ã k t thúc, các n v thu c S oàn A ang trong th i gian ngh ng i ch nh n. Màn êm buông xu ng n ng tr u, tr i ã sâ m s m t i, b p đã chi n c ng b t u n i l a. Các chi n s công binh ang tu s a l i chi n hào tr c l u ch huy. S oàn tr ng L u H ng ông vén t m rêm c a l u b t, s i b c vào trong. Chính y Cao T ng không có trong l u, m y c u Trung úy ang thu đ n c, sau khi k t thúc di n t p, h s rút quân kh i n i ây.

L u H ng ông li c th y C Hoài Vi t ang ng tr c h th ng ch huy, m t m chiêu nhìn b n , không kh i b t c i, b c t i v lên vai anh: “Di n t p xong r i, S tr ng Giang trên Ban Ch o g i i n b o ngày mai T l nh T ch s t i, t i nay ch a c n rút v i. Tôi ang tính chúng ta ph i chu n b g i ó.”

“Không sao, T l nh T ch không thích bày v , không c n thi t ph i ón ti p long tr ng âu anh.”

L u H ng ông c i ha h , ti ng c i mang m nét hào s ng c tr ng c a ng i S n ông: “ c, nghe c u.”

C Hoài Vi t m c a l u i ra ngoài. Lúc này, th o nguyên mênh mang t nh l ng vô cùng, n u không có nh ng c xe t ng, xe thi t giáp xanh th m m t màu qua l i và h th ng công s phòng th còn ch a tháo đ xong xuôi kia, s r t khó nh n ra n i ây v a tr i qua m t cu c t p tr n. R t nhi u chi n s m t m i n n m l n ra t mà ng . Th o nguyên v êm r t l nh, Chính y Cao T ng b n r n i ánh th c t t c d y, nh ng ai n y u ã m t nh n ng i, không sao nh c mình lên n i.

C Hoài Vi t nói: “C các anh em n m ngh chút ã, m t quá r i.”

Cao T ng b t c d g t u, nhìn anh chàng kém mình m i m y tu i tr c m t, c i c i: “Tôi nghe nói c u v i Th m M nh Xuyên bên S oàn D t t nghi p cùng m t tr ng. ánh th này li u có h i m nh tay quá không? Khéo l i nh h ng t i phong thái nho t ng c a c u.”

“Ch c không âu anh. C u ta c ng khí phách l m.”

Th m M nh Xuyên và anh h c cùng m t khóa, nh ng sau khi t t nghi p H c vi n Quân s , Th m M nh Xuyên t i Ti u oàn Trinh sát S oàn A công tác, sau ó t S oàn A chuy n sang S oàn D, con ng th ng quan ti n ch c thu n l i lên th ng v trí Tham m u tr ng. G n ây do S oàn D ti n hành thay i nhân s , c p trên c t nh c anh ta làm S oàn tr ng t m quy n, tr thành ng i ng u S oàn D. Ng i này hành x khá ng o m n, trong t di n t p i kháng l n tr c c ng là S oàn A i u v i S oàn D, v n ngh r ng ch l l t cho qua, làm t m bia n cho vui lòng th tr ng. K t qu là, Th m M nh Xuyên th ng tay dùng m t Trung oàn i tiêu di t Trung oàn t ng c ng ph i h p tác chi n c a S oàn A, không m y may n tình n v c . Tuy l n này c ng là di n t p i kháng th ng quy, nh ng l i là tr n chi n r a nh c c a S oàn A.

C Hoài Vi t nh th n l i, quay v tr s ch huy, g i i n tho i v nhà u kia, bà Lý Uy n nói mãi không ng ng, anh gõ ngón tay lên m t bàn nh n n i l ng nghe: “ úng r i Hoài Vi t, Gia Minh t i nhà Nghiêm Chân r i, n u th y nh con trai thì g i cho Ti u Chân nhé.” Ni m vui hi n c lên khoe m t bà.

M i quan h gi a nhóc con này v i Nghiêm Chân ngày càng thân thi t, l n tr c ng l i nhà cô m t êm, cu i tu n này nói gì c ng nh t quy t òi sang n a. ng nhiên bà Lý Uy n th y v y m ng l m, s p x p c r i a c u bé qua bên ó ngay, hoàn toàn không nh n ra ánh m t gian x o, c ý c a c u bé tr c khi i.

u bên này, C Hoài Vi t nghe bà nói v y ch tr m ngâm, sau khi cúp i n tho i, ngh ng i m t thoáng, l i b o thông tín viên k t n i v i m t s i n tho i khác. i g n ba m i giây thì u đây bên kia m i nh c máy: “Ai y?”

“Là cháu ây, bà n i.” Hai ti ng g i ng sau c th t ra không chút n o.

“Ti u C h ?” Bà n i m ng r pha l n ng c nhiên, sau ó l i ti c nu i xuýt xoa, “Ôi, cháu g i không úng lúc m t r i, Ti u Chân v a a Gia Minh ra ngoài xong.”

“Ra ngoài ?” u mày anh kh chau l i, “ i âu h bà?”

“B o là i ch i hai hôm.” Bà n i c i, “N u cháu có vi c gì thì g i vào di ng c a Ti u Chân nhé!”

i ch i? M i ph n thì ch c tám ph n là tên nhóc này l i qu n l y Nghiêm Chân òi i âu ó. Qu th c quá hi u con trai c ng không ph i chuy n t t. C Hoài Vi t l c u, trong nháy m t l i g i vào di ng c a Nghiêm Chân, k t qu

khi n anh có ph n b t ng . u bên kia vang lên m t gi ng n : “Thuê bao quý khách v a g i hi n không liên l c c.”

t nhiên C Hoài Vi t có m t đ c m ch ng lành.

Ga xe l a thành ph C.

Trong phòng i tàu ch t ních nh ng ng i, m t b n nh n v n d th ng c i toe toét đ t tay Nghiêm Chân, x p hàng i soát vé lên tàu. Nhìn ám ông chen chúc, Nghiêm Chân ch ng h th y vui v nh c u nhóc kia, trong lòng cô v n còn hoang mang. V i Nghiêm Chân mà nói, ây là l n u tiên trong i cô làm m t chuy n thi u suy ngh , không có lý trí nh th này.

B n C Gia Minh ch p ch p m t: “Cô i, sao mình không i máy bay?”

C u nhóc yêu c u c ng cao ghê. Nghiêm Chân tr l i: “ i tàu h a ng m phong c nh đ h n.”

C u bé g t gù nh hi u nh không, nhìn dòng ng i nhích đ n v phía tr c, n c i càng r ng r . Lên c tàu thì b s không còn xa n a!

Tuy n ng s t ch y qua t nh G quanh co tr i dài, ven ng i có r t nhi u phong c nh tuy t p. Lúc v a lên tàu c u bé còn hào h ng v i c nh v t thay i liên t c bên ngoài c a s , n khi tàu i vào a ph n t nh G, c n m t su t m t ngày ã khi n c u ng thi p i. Nghiêm Chân nhìn kho ng không t i en ngoài c a s , cùng ti ng th nh p nhàng vang lên t ng h i trong toa tàu, hoàn toàn bình tâm tr l i. Cô có c m giác thân thu c l kì v i nh ng oàn tàu h a. H i còn nh m i đ p b c ngh phép v th m nhà, u i tàu tr v , m i khi n ngày ó, cô l i n ga xe l a i t r t s m, bà n i nói v i cô, u này c a con tàu là nhà, u kia là n i có b .

Ng i i di n là m t ph n mang theo bé con h n m t tu i, cô y ru con ng , nhìn Nghiêm Chân nói: “Em c ng đ t theo con i xa à? Th ng bé áng yêu quá.”

Nghiêm Chân kh c i, n ng theo ánh sáng y u t trong toa, cúi u ng m nhìn g ng m t ng say h n nhiên vô t c a c u bé C Gia Minh. Cô t ng h i t ng l i đáng v c a anh qua ti u Gia Minh, lãnh m tu n tú, nh ng m t khi ng nghiêm l i là t th kiên c ng c a m t quân nhân, không th lay ng.

Còn bao lâu n a s l i c g p anh? i v y, i n khi di n t p k t thúc, nh t nh cô s a Gia Minh t i g p anh.

C n c di n t p n m m t huy n nh thu c thành ph W, tr c khi i cô ã h i Phùng Tr m, n i cách a i m di n t p g n nh t là th tr n S, cô quy t nh a Gia Minh t i ó tr c, i di n t p k t thúc, Phùng Tr m s l p t c báo cho cô. V y nên, Phùng Tr m là ng ph m duy nh t b cô lôi kéo, bi t hai ng i h i n âu. N u hai ông bà c nhà h C bi t c, h u qu s r t khó l ng.

Sáu gi sáng tàu n thành ph W an toàn. Nghiêm Chân d t theo C Gia Minh xu ng tàu, b t ch p cái l nh se se c a bu i s m mai, i tìm b n xe. C u bé b Nghiêm Chân ánh th c úng vào lúc ang ng ngon lành, gi này m t v n ang díp c l i, h i: “Cô Nghiêm, chúng ta i âu ây?”

“ i ra b n xe. Mu n tìm c b con, chúng ta còn ph i i ô tô n a.”

C u bé b u m i: “Th t là r c r i.”

Nghiêm Chân b công n nh c nh i u óc, l i thêm m t câu oán trách v a r i c a c u nhóc, kh i h i trong lòng r i b i n âu. C ng may mà b n xe th ng cách ga tàu không quá xa, i qua m t l i r , Nghiêm Chân ã nhìn th y t m b ng hi u l n hai ch “B n xe” màu vàng sáng chói. Nghiêm Chân m ng r không thôi, l p t c d t c u bé vào mua vé. Coi nh hai ng i may m n, m i phút sau là có m t chi c xe khách i t i th tr n S. Nghiêm Chân mua vé xong, d n c u bé lên xe.

ây là l n u tiên t nh t i gi c u bé C Gia Minh c ng i xe khách, v a lên xe ã háo h c s m ó kh p n i. Nghiêm Chân th y v y không kh i b t c i, gi tay n c u ng i vào ch : “Ng i yên.”

“Cô Nghiêm i, m t lát n a là mình g p c b úng không?” M t c u bé m to y mong i.

“ .” Cô xoa u c u, m m c i, “S p g p c r i.”

Do là chuy n xe s m, nên lúc b t u n máy v n ch có lác ác vài ng i trên xe. C u bé ng tr n m t êm bây gi ã h ng hái tr l i, thích thú ngó nghiêng bên ngoài, còn Nghiêm Chân l i th y h i bu n ng . Cô nhìn c u bé, n m ch t bàn tay bé nh c a c u. T khi l n lên, cô r t hi m có chuy n i nào dài th này. Cô còn nh lúc nh theo b n n v, oàn tàu ki u c s n màu xanh lá, ng i trong toa chen chúc l n nhau, cô c n m l y tay b nh v y, g i u lên ùi b ng ngon lành. D u r ng m i th ã trôi xa trong ch p m t, nh ng nh ng hình nh y m i l n nh l i v n rõ ràng nh v a m i hôm qua. Thì ra, có nh ng kí c b t lu n có ra sao c ng không th xóa nhòa i c. Nghiêm Chân n n c i, d a ng i vào gh nh m m t l i. Chi c xe khách

chuyến ng u u trên con ng t c a vùng th o nguyên Tây B c, v n t ng r ng có th thu n l i i m t m ch t i th tr n S, không ng trong lúc Nghiêm Chân n a th c n a t nh thì xe t nhiên l c l nghiêng ng , tài x kiên trì gi thêm c m t lúc cu i cùng v n ph i d ng xe l i. Theo quán tính, Nghiêm Chân ng i v tr c, p u vào chi c gh ng i tr c. Cô xoa xoa cái u au nh c, m to m t nhìn ra b n phía bên ngoài, th o nguyên ngút ngàn phút ch c khi n cô th t thân, lúc hoàn h n l i m i nh n ra tính nghiêm tr ng c a v n , vì tài x không i ti p n a.

“Xu ng xe thôi.” Tài x rít m t i u thu c, nói gi ng th .

Khách trên xe tính c h t ng c ng là b n ng i, u ngậy ra t i ch . C u bé ngậy th , h i v hi u k : “ n th tr n S r i ?”

Tài x c i kh tr l i: “Xe ng m r i, không i ti p c n a.”

“Xe b h ng ?” C u bé ch p m t h i, v n không dám tin. Nghiêm Chân b t l c nhìn c u bé, g t g t u.

c, phen này thì vui r i. Xu ng xe, i b !

M t tay Nghiêm Chân d t c u bé, m t tay xách hành lý, b c i ch m ch p trên con ng mòn. N u gi này có ng kính ng m c n c nh Nghiêm Chân và C Gia Minh, ch c ch n s l u gi c hình nh hai g ng m t b ph , r r i. Vì a m t nhìn v phía tr c, con ng này v c b n không th y c i m cùng. i mãi, i mãi, b ng ánh m t c u nhóc ch t sáng lên, cúi xu ng l c tìm trong chi c túi nh c a c u, Nghiêm Chân nghi ho c nhìn c u bé, không lâu sau li n có ý ngh mu n âm u vào t ng. C u nhóc này l i l o t m b n m t mù ph ng h ng kia ra! Nghiêm Chân c g ng, c g ng ki m ch không n i gi n, l y t trong chi c túi nh c a c u bé ra hai chi c kính râm, eo lên cho m i ng i m t cái.

“Làm gì ây?” C u bé h i, gi ng rõ u xiu.

“Ch ng n ng!”

C u bé b u môi, ánh m t m t l n n a l i ch t sáng lên, ch tay v phía xa: “Xe!”

ng kính l i bi n i, là hai v m t hoàn toàn khác h n nhau. M t g ng m t không c m xúc, g ng m t kia thì t i roi rói. Có s khác bi t nh v y là vì, l n này hai ng i h c ng i lên xe, úng v y, xe la kéo! Th y ti u Gia Minh h n h b t chuyến làm quen v i ng i ánh xe, Nghiêm Chân th c s c m th y n ng l c sinh t n n i hoang dã c a mình còn không b ng c u nhóc này. Cô n ng n ng hai má b u b nh c a c u, ch nh l i chi c m trên u c u: “Gia Minh, sao lúc nào c ng i l ch m th ?”

C u bé nh ng c m: “Oách mà, th m i ng u ch !”

Nghiêm Chân suýt ngh n n c b t, nhìn chi c xe, l i nhìn c u bé. Ng u!
Qu là ng u!

Cô hít th u, h i: “Con ã nói v i bác là chúng ta mu n i âu ch a?”

“Nói r i?” C u bé v ng c, Cô c yên tâm i!”

Cho dù là c u bé hay Nghiêm Chân c ng u là l n u n n i ây. Nhìn ng c r ng l n và khói b p th nh tho ng l ng l bay lên t m t mái nhà, Nghiêm Chân u c m thán, t i sao l i ch n m t n i yên bình nh v y t i n hành đi n t p ch ? V n này, ch c mãi mãi cô s không hi u c. Nghiêm Chân kh m m c i, v i lên h i ng i ánh xe: “Bác i, tr i s p t i r i, còn bao lâu n a m i t i n i ?”

Bác ánh xe tr l i b ng gi ng ph thông h i khó nghe: “S p n, s p n.”

Nói r i l i i thêm m t lúc, n khi tr i ã t i h n, cu i cùng Nghiêm Chân c ng th y có ánh sáng lóe lên phía tr c. Nh ng cô v n có c m giác lo l ng hoài nghi, vì ánh sáng kia y u t quái không gi ng nh m t th tr n. Gió l nh th i t i, Nghiêm Chân r t c l i, ôm ch t c u bé. i m t ngày ng, c u bé c ng ã m t, d a d m vào lòng cô: “ n ch a ?”

“S p r i.” Cô ki m ch gi ng mình, c g ng làm sao nghe ra có v th t bình t nh. Qu nhiên, Nghiêm Chân v a d t l i thì xe ã d ng l i. “ n r i ?” Nghiêm Chân m to m th i.

Bác ánh xe c i ch t phác, ch v cánh c a l n cách ó không xa nói: “Doanh tr i, không cho vào.”

Doanh tr i?! Bác ánh xe sao l i a h n th ng doanh tr i? Nghiêm Chân vô cùng s ng s t, nh ng gió th i l nh làm u cô ong ong, cô nủ tay C Gia Minh, h i: “Gia Minh, con nói v i bác nh th nào h ? Sao bác l i a chúng ta n th ng ây?”

C u bé b gió th i làm m t hoa lên, d i d i m t, nhìn s c m t c a Nghiêm Chân, gi ng nói b t giác th th : “Thì con nói, b con là quân nhân, con mu n tìm b !”

Qu nhiên! Nghiêm Chân v m nh lên trán m t cái, cô ã lú l n r i m i chuy n th c s không th trông ch vào tên nhóc này c. Hi n gi n i này là n i nào còn ch a bi t n a. Bác ánh xe kéo con la chu n b r i i, lúc Nghiêm Chân ang nh gi bác ánh xe l i h i cho rõ ràng thì ch t có vài lu ng ánh sáng t khu doanh tr i xa xa r i t i m t ám ng i v t qua v t l i trong ánh èn, có ti ng ng vang vang nh ng không h n ã. Nh vào lu ng sáng nhàn nh t kia, Nghiêm Chân nhìn rõ t ng chi c xe u trong doanh tr i, không i cô k p ngh ng i gì, c u bé bên c nh t nhiên th tay cô, xông lên tr c hét l n: “Cô Nghiêm i! Xe t ng!”

Nghiêm Chân cu ng quýt l y tay che m m c u l i, nh ng rõ ràng là ã mu n, vì ngay l p t c, r t nhi u lu ng sáng chói lò a t b n ph ng tám h ng r i th ng v phía h . t nhiên, không còn n i nào n nấu.

C u bé C Gia Minh ho ng h t gi t mình, ng yên không nhúc nhích, ti ng chó s a t ng h i t xa v ng t i, Nghiêm Chân mau chóng hoàn h n, kéo c u bé ra sau che ch n cho c u. Ch th y m t ánh èn pin sáng qu c l i r i th ng vào hai ng i, Nghiêm Chân a tay lên che m t, th p thoáng th y m t ng i ang d t theo m t con chó ch y v phía h .

“Làm gì ây?” Ti ng nam gi i nói gi ng a ph ng vang lên.

Nghiêm Chân h tay xu ng, m t nheo nheo, nhìn rõ c ng i ang t i. Là m t s quan. D i ánh èn sáng chói, v ch k m trên c p hi u l i càng n i b t. Con chó quân khuy n d t trong tay ang nh m v phía h s a lo n. Nghiêm Chân c m nh n c bàn tay Gia Minh túm ch t l y áo cô, ành kìm nén n i s hã, “Xin l i, chúng tôi t n i khác t i, trên ng i xe khách b h ng, m i nh bác ây...” Cô ngo nh l i tìm ng i ánh xe, k t qu phát hi n bác ánh xe ã d t con la i m t r i, Nghiêm Chân ngâ ra, ch ành nh th n l i, ánh b o h i s quan kia: “Cho h i, ây là âu v y?”

C u s quan nhìn h t u n chân m t l t: “Không bi t ây là âu mà c xông b a vào à?”

M t câu nói, làm cho hai ng i m t l n m t nh u cú g m.

Gi ng anh s quan nghiêm ngh : “ ây là khu v c óng quân hu n luy n trên th o nguyên c a oàn 531.” M t ti u i óng quân trong khu n trú này, có nhi m v canh gi ng ng d n d u, cung c p khí tài x ng d u cho xe qua l i. B trí phòng th ba phía, trong ó có m t phía m n lùm cây b i c làm lá ch n t nhiên.

Thì ra là v y. Nghiêm Chân th m tính toán trong lòng, g ng m m c i: “V y xin h i, n th tr n S còn bao xa n a?”

Anh s quan nghe v y thì nhìn cô v kì quái, a tay ch v m t h ng: “H ng m i hai gi .”

“H ?” Nghiêm Chân g n nh bu t mi ng th t lên, nói v y là th tr n S n m h ng ng c l i hoàn toàn?

Có l ã c m nh n c suy ngh c a cô, c u s quan ái ng i g t u: “Hai ng i n nh m ch r i.”

Nghiêm Chân tiu ngh u nhìn ti u Gia Minh, m t c m giác chán n n trào lên t t n áy lòng. C u s quan nhìn h không nói, c hai bên cùng im l ng, b ng

m t anh lính t xa ch y t i, h ng v phía viên s quan gi tay chào: “Ti u i tr ng, t i nay S oàn D s t ch c liên hoan ch chúng ta, anh xem s p x p th nào ?”

“C u nói xem làm th nào, làm t t nh t ch còn gì n a. M y hôm tr c xe ti p t v a t i m t chuy n, ch n ngon vào.”

Thì ra s quan này là Ti u i tr ng.

Anh lính nh n l nh r i i, ch còn l i Ti u i tr ng và hai ng i h nhìn nhau ch m ch m.

Ông t ng con o m t m t vòng, nhìn Ti u i tr ng tr c m t: “Chú i, chú c ng là quân nhân ?”

i đi n v i c u nhóc áng yêu, r t cu c bi u c m trên g ng m t Ti u i tr ng c ng d u i: “Không l b quân ph c chú ang m c là gì à?”

Nh n c câu tr l i mong mu n, c u bé c i d ng d ng t c: “B cháu c ng m c quân ph c y.”

“B cháu là?”

“B cháu là b C Hoài Vi t.” C u bé đồng d c tuyên b , li c m t nhìn quân hàm c a Ti u i tr ng, gi ng nói càng t hào h n, “Trên vai b cháu có m y ngôi sao n a c .”

Ti u i tr ng l p t c thay i nét m t. Nghiêm Chân v i kéo kéo ti u Gia Minh, cô áy náy nhìn Ti u i tr ng, ch th y anh ta ng nghiêm l i, gi tay th c hi n ng tác chào v i cô: “Chào ch dêu.”

Nghiêm Chân phút ch c tr nên n, chuy n... chuy n này là sao?

Nhìn bi u c m c a Nghiêm Chân, ng chí Ti u i tr ng b i r i h tay xu ng: “Ch dêu, em xin l i .”

Nghiêm Chân: “...”

Ti u i tr ng Lão C nh m t gi i thích v i Nghiêm Chân m t h i, cu i cùng cô c ng hi u ra c. oàn 531 n trú trên th o nguyên này là m t Trung oàn tr c thu c S oàn A, hi n nhiên t lâu ã c nghe nói n v Tham m u tr ng S oàn danh ti ng l y l ng. Nh ng còn gia quy n c a Tham m u tr ng, Ti u i óng gi trên th o nguyên này ch a t ng c g p. Ti u i tr ng h C nh lúng túng gãi u, r i quát con chó quân khuy n v n ang s a, d t theo h i vào bên trong: “Th t là ng i quá, ch dêu. Không ng Ti u i 3 chúng em óng trên th o nguyên l i có th g p c ng i nhà, qu th c b t ng quá.”

Nghiêm Chân b i r i, khỏe môi gi t gi t: “Vâng, n c ây c ng b t ng l m.”

“V a hay hôm nay k t thúc di n t p, m t ph n S oàn D ã rút quân n 827 chúng em. Bên ó h có xe, xem li u có th a ch t i tr s B ch huy c a S oàn ta không.”

Nghiêm Chân h i b t ng : “Di n t p ã k t thúc r i sao?”

Lão C nh t i c i: “Vâng.”

“V y... v y Tham m u tr ng c a các anh, h ang âu?”

Lão C nh nhìn quanh m t lát, ch tay v h ng chín gi , “Cách th tr n S không xa l m, kho ng m i m y cây s ng. Nh ng mà cách ch chúng ta ang ng ây thì xa, ph i b y tám m i cây c .”

M t Nghiêm Chân l p t c t i sâ m, khó kh n l m m i bình th ng tr l i, cô h i ti p Ti u i tr ng: “Th m y ng i ây là ai?”

“Là ng i c a S oàn D .” Ti u i tr ng nói, tay y cánh c a, m t hàng xe Jeep và xe thi t giáp hi n ra làm Nghiêm Chân hoa c m t, toàn b ng i ây u là ng i c a B ch huy S oàn D, ang chu n b lát n a m t i c liên hoan, ng i t i ng i lui l t qua nhau. M y viên s quan i qua bên c nh h , không ai b o ai mà trong ánh m t u l v kinh ng c. Ti u i tr ng C nh t i c i chào h i h , sau ó nói v i Nghiêm Chân: “Ch dâ u, mình vào thôi.”

Ti u i tr ng a h t i tr c m t gian phòng, gi tay gõ c a. Ch c lát sau, m t Th ng úy ã i t trong ra. Ti u i tr ng C nh v i a tay lên chào, h i: “S tr ng Th m có ây không ? Tôi có vi c c n báo cáo.”

Th ng úy nhú m ày: “Có vi c gì c nói v i tôi.”

Ti u i tr ng C nh nhìn Nghiêm Chân, l ng l m t lúc, ang lúc phân vân xem có nói hay không thì m t gi ng nam tr m th p t trong phòng truy n ra: “Chuy n gì th ?” Cùng v i gi ng nói kia là m t bóng en i t i, Nghiêm Chân ng ng u, nhìn th ng vào ng i àn ông khi n cho ng i ta c m th y áp l c n ng n này - Th m M nh Xuyên.

Ti u i tr ng C nh ng nghiêm l i làm ng tác chào, r i em s tình ra k h t ng n ngành. Th m M nh Xuyên ch m chú l ng nghe, c p m t en th m u t i ch c ch c l i nhìn Nghiêm Chân và Gia Minh, trong ánh m t mang ý t th m dò, c ng có th là nghi n ng m.

“Ng i nhà c a Tham m u tr ng C Hoài Vi t à?” Th m M nh Xuyên h h ng nh c l i, ánh nhìn s c s o nh m vào hai ng i tr c m t, “Sao b d ng l i nh th này? Không ph i l a o y ch ?”

Nghiêm Chân t c ngh n, c u bé tr ng m t v i anh ta: “Chú m i l a o y!”

Th m M nh Xuyên cúi u nhìn c u nhóc, ch t c i: “Tr ng T , g i i n cho B ch huy S oàn A, b o Tham m u tr ng C Hoài Vi t c a h mau t i nh n ng i. ãi ng t t quá, v a di n t p xong là c oàn t ngay v i gia ình.”

Nghiêm Chân chau mày: “Là chúng tôi t n, anh y không bi t.” L i v a th t ra li n th y h i h n. Qu nhiên, ý c i trong m t Th m M nh Xuyên càng m h n.

Ti u i tr ng C nh th y không còn gì nói thêm, gãi gãi u lui ra ngoài chu n b cho bu i liên hoan. Gian phòng r ng l n v ng v , ch còn l i m t ng i l n m t tr nh h i u v i Th m M nh Xuyên, sau l ng th nh tho ng truy n t i ti ng Tr ng T nói nh trong i n tho i. Th m M nh Xuyên kéo m t chi c gh ng i xu ng, r i h t c m v phía Nghiêm Chân, “Hai ng i ng th không m i à? Ng i i.”

Nghiêm Chân a m t nhìn anh ta, r i ng i xu ng bên mép sofa cùng Gia Minh, nét m t có v c nh giác.

Th m M nh Xuyên t i c i tho i mái: “Không c n c ng th ng, k ra thì tôi v i C Hoài Vi t còn là b n h c cùng khóa, t t nghi p cùng m t n m, v n có chút giao tình. Cam oan a hai ng i n 953 an toàn.” Nói xong li n châm m t i u thu c, ti u Gia Minh thu n theo hoàn c nh l p t c h t xì.

Nghiêm Chân c ng m m c i: “C m n anh, nh ng có th t t thu c i c không, tr con không nên hít khói thu c lá.”

Th m M nh Xuyên nhìn cô th , cu i cùng v n t t thu c i th t. Không lâu sau, Tr ng T c t ti ng: “Báo cáo, u dây 953 b n, không g i c .”

Th m M nh Xuyên c ng không bu n quay u l i: “Th thì g i cho Trung oàn 1, không c n a thì chúng ta ích thân a i.”

Tr ng t mím môi, g i ti p m t cu c, l n này ã liên l c c.

Th m M nh Xuyên nhìn Nghiêm Chân: “Trung oàn 1 c a S oàn A cách chúng tôi không xa l m, ch c là s n tr c 953, hai ng i ai kiên nh n i ây i.” Nói r i phú ph i ng qu n, i ra phía ngoài. ôi m t theo bóng l ng anh ta, Nghiêm Chân m h c m th y con ng i này khá kì l . Nh ng ý ngh này c ng ch v t thoáng qua, cô ã quá m t m i, tranh th th i gian này ngh ng i cái ã.

Không bao lâu sau, có tiếng còi xe bên ngoài vang lên, xem ra người n ón h ã t i. L n này, Th ng úy Tr ng T m m c i nhìn Nghiêm Chân và Gia Minh, m i m t l n m t nh hai ng i ra ngoài.

Th m M nh Xuyên ng trên b c th m, chau mày nhìn v Thi u tá tr c m t: “ oàn tr ng c a các anh âu, sao c u ta không t i?”

Anh Thi u tá ch ng h n b n m i tu i ung dung a tay chào: “ oàn tr ng c a chúng tôi ang b n, nên phái tôi t i.”

Th m M nh Xuyên quay l i h i Tr ng T : “C u nói v i h nh th nào?”

“Nói là bên này có hai ng i, b o anh y t i ón .”

Th m M nh Xuyên không nói nên l i, v y tay g i h : “ i i i, mau lên mau lên.”

Trông thái ó, Nghiêm Chân c ng ch ng bu n nói l i c m n anh ta n a, túm l y c u bé, lên th ng xe c a anh Thi u tá. Anh Thi u tá không nói n ng gì, cho n khi chỉ c xe ch m ch m ra kh i khu n trú 827 m i chính th c chào h i Nghiêm Chân. Tên anh Thi u tá là Kh ng Tùng Niên, là Ti u oàn phó m t Ti u oàn thu c Trung oàn 1. Anh ta ch nh l i chỉ c g ng chỉ u h u, qua ó t i c i nhìn hai ng i ng i gh sau: “Tu i tôi l n h n Tham m u tr ng nhi u, không c n g i là ch dâu n a nhé.”

Nghiêm Chân th y h i ng ng ngừng, “Phi n anh quá .”

Kh ng Tùng Niên thông th lái xe: “Không sao, ng i v a r i là S tr ng t m quy n c a S oàn D Th m M nh Xuyên. C u ta có ý mu n oàn tr ng c a chúng tôi ích thân t i ón, l n t p tr n này S oàn ta ã th ng, ng i ta kiêu ng o, ít nhi u gì c ng có chút không ph c.

Nghiêm Chân c ng th y n mày n m t. C u bé C Gia Minh lúc này ho t bát h n lên, ng h n d y ng m nhìn s c êm trên th o nguyên. Ch c lát sau, b ng sôi lên ùng c m i quay ra nhìn Nghiêm Chân b ng ánh m t t i nghi p: “Con ói.”

Nghiêm Chân l c tìm trong c p sách r i ng ng au lên nói: “Con n h t l ng th c đ tr c a chúng ta r i còn âu.”

C u nhóc t c thì b m môi l i.

Kh ng Tùng Niên phía tr c c i c i, “G ng ch u ng, s p t i ch b r i, s b o chú u b p n u món ngon cho cháu n.”

Nghiêm Chân h i: “Còn xa không ?”

“Không xa n a.” Nói xong chi c xe vòng qua m t l i r , ch y th ng vào khu v c 953 óng quân. i xe đ ng h n l i, Nghiêm Chân d t Gia Minh xu ng xe, nhìn s qua m t lát, n i ây so v i n trú trên th o nguyên lúc tr c không khác gì nhi u, lúc này ang liên hoan.

“Hai ng i i ây ã, tôi i tìm Tham m u tr ng.” Kh ng Tùng Niên nói, tho t cái ã ch t c i, “Nh c Tào Tháo là Tào Tháo n ngay, nhìn kia.”

Nghiêm Chân nhìn theo h ng anh ta ch , th y m y ng i ng d i tán cây i th , dáng v nghiêm trang, cho dù n trong bóng t i cô c ng th y r t rõ. Kh ng Tùng Niên ch y b c nh t i ó, còn Nghiêm Chân d ng nh b óng ình t i ch , ng yên b t ng. Cô v t v nh v y c quăng ng dài a Gia Minh n g p anh, có l do quá nôn nóng, nên n lúc th t s g p c, cô nh n ra mình không bị t m l i ra sao.

Gi này, C Hoài Vi t v n ch a có d c m gì v vi c “c c n ” xu t hi n. Anh ng c nh S oàn tr ng L u H ng ông, m m c i nhìn các chi n s ang n u ng nh hùm nh h . Phên này ã v t ki t s c c a ám thanh niên trai tráng kia, gi ang c s ng c ch t mà nh i c m vào b ng cho th a. Ti u Mã c a khu n trú ch y t i gi tay chào hai ng i: “Báo cáo th tr ng, ti c liên hoan ã chu n b xong.”

L u H ng ông g t u, v v lên vai C Hoài Vi t: “Tham m u tr ng C , u ng vài chén ch ?”

C Hoài Vi t c i i m nhiên, “S n sàng.”

B a t i c a h c bày trong phòng, Ti u Mã ang vui m ng kh p kh i nhìn hai v th tr ng c a S oàn A i v phía bàn ti c mà mình ã dày công b trí, thì m t ti ng hét g m tr i t nhiên vang lên sau l ng.

“B ...” Gi ng tr con lạnh l nh.

T t c l ng thình, im b t. C ngàn chi n s v a m i r i còn ang c m cúi n u ng t nhiên ng ng u lên nhìn, ánh m t đ n h t v n i phát ra âm thanh kia - C Gia Minh.

i đi n v i nh ng ánh nhìn ng lo t h ng t i, Nghiêm Chân ch mu n b ng m t b ch y, th nh ng c u bé l i hoàn toàn không ý n, v a túm ch t ngón tay út c a Nghiêm Chân không cô ào thoát, v a h ng v phía bóng dáng cao l n ang m c b r n ri kia g i to: “B i...”.

Bây gi thì Ti u Mã ã nh n ra, và hai v th tr ng i phía tr c c ng hoàn h n l i r i.

Tho t u C Hoài Vi t còn th y khó tin, h i s ng s , xoay ng i l i. M t bóng ng i ã ng tr c m t anh, a tay làm ng tác chào nghiêm ch nh, n n c i sáng láng. Kh ng Tùng Niên c i nói: “Tham m u tr ng, nhi m v ón a ng i nhà th tr ng ã xu t s c hoàn thành.” Nh ng s chú ý c a ng i àn ông tr c m t này rõ ràng không n m câu nói c a anh ta, ánh m t c a anh, hoàn toàn t vào hai ng i phía sau anh ta kia.

Là Nghiêm Chân và C Gia Minh!

C Hoài Vi t nh ng mày, hoàn toàn b t ng . M t th y hai ng i v n ang n p sau chi c xe Jeep, C Hoài Vi t không tìm c nghi n r ng, còn n p n a, ai nhìn c ng i ta u th y h t c r i!

Anh nhìn L u H ng ông, không nói n ng gì loáng cái ã s i b c v phía tr c. i c n a ng l i nh nh ra i u gì ch t đ ng b c chân, quay l ng l i th y các chi n s v n ang tròn m t nhìn. Còn các chi n s c ng r t bi t i u, u nhao nhao ti p t c vùi u vào mâm c m, nh ng ai l n gan ch dám ghé m t li c thêm ch c lát.

Bà xã c a Tham m u tr ng! ây là l n u tiên h nhìn th y!

C Gia Minh và... Nghiêm Chân. Nhìn hai ng i này, C Hoài Vi t nheo nheo con m t. C u bé b anh nhìn n m c c ng th ng, không tìm c đ a sát vào Nghiêm Chân. Còn Nghiêm Chân lúc này c ng c v nh tr n t nh, ph i làm cho g ng m t mình không bi n s c dò xét c m xúc c a anh, qu th c khó không h ít i. C Hoài Vi t ch p tay sau l ng, cúi nhìn th m tra hai ng i giây lát, cu i cùng lên ti ng: “Qu nhiên.”

Hai ch ng n g n, khi n Nghiêm Chân và C Gia Minh cùng lúc ng ng lên nhìn anh. C Hoài Vi t ng p ng ng, quét m t nhìn c hai r i m i ch m ch m nói n t n a còn l i: “C l n nào có đ c m không lành là ki u gì c ng có m t c c n m t i.”

C Gia Minh và Nghiêm Chân r t th c th i, cúi u không nói. C Hoài Vi t không ch u n i a tay lên day day huy t thái đ ng. au u, au u th t r i. M m t ra, th y c u bé ang ghé m t nhìn anh khép nép e dè. Lúc này m i bi t s sao? C Hoài Vi t l nh nh t nhìn c u: “C Gia Minh!”

Gi ng nói tr m th p khi n c u nhóc l p t c rùng mình, t i nghi p bi t bao.

“Là ý c a ai?”

ã g i th ng c h tên ra r i, còn h i là ý c a ai. C u bé b u b u môi, không nói gì.

Nghiêm Chân c m th y mình nên nói gì ó, cô n m tay c u bé, ng ng u lên: “C ... Hoài Vi t.” Cô cân nh c r i p úng g i tên anh, m t giây sau ã th y

anh d ch chuy n t m m t sang phía mình. Cô c g ng không ánh m t ch a k p thu h i khí th c a anh d a n t, kh nói: “Gia Minh ói r i...” L i v a th t ra, n b n thân cô c ng c m th y không có chút uy l c nào, nh ng v n ph i nói cho h t câu, “V y nên, anh mu n m ng, thì i m t lát n a i.”

C Hoài Vi t i m t nh nhìn cô, khuôn m t tr ng ng m có s m t m i, nh ch nhác c a ng i v a b ng qua c vùng th o nguyên bát ngát. Nh ng th n s c i m t nh, đ ng nh còn h i c ng th ng. Anh nhìn i u b hai ng i tách ra, ch t c m th y có chút t c c i. Tu i anh ã l n b ng tu i c hai ng i này c ng l i, mà còn xét nét âu ra y v i h thì s khi n ngu i khác c i cho m t. Ngh m t lúc, anh cúi ng i xu ng, nhìn C Gia Minh v nghiêm ngh , không ng y. Cho n khi c u bé không ch u n i n a, b t u ngó ngoáy, anh m i ng lên, búng tay lên u c u: “ n c m tr c, xong b a s tr t i con!”

C u bé tr môi ra, còn Nghiêm Chân cu i cùng ã c th phào.

“Ti u Mã.”

Ti u i tr ng Ti u Mã bên c nh ti n l i g n: “Th tr ng, c m thì sao ?”

“Làm thêm m y món n nóng n gi n, l y thêm m y cái màn th u n a.” C Hoài Vi t quay u l i h i: “ c không?”

Hai ng i ang cúi g m r còn dám nói không c hay sao? ã b b t làm tù binh thì l y âu ra t cách òi h i c thì t ãi n u ng!

Ti u Mã r t nhanh nh n, không bao lâu ã mang th c n lên. M t a khoai tây s i xào, m t a tr ng s t cà chua, còn thêm m t a nh th t bò thái lát. C Gia Minh c m màn th u n quên tr i t. Th ng ngày, s c n c a c u không l n, nh ng hôm nay ã tiêu di t m t lèo h t hai cái màn th u. Nghiêm Chân lo l ng nhìn c u bé ang ti n t i cái màn th u th ba, c ti p t c n th này thì sao mà ng c ây?

Ti u Mã còn ân c n h i: “ không , không thì d i b p v n còn màn th u, em l y cho c u nhóc thêm m y cái nhé?”

Nghiêm Chân v i vã t ch i ý t t c a Ti u Mã.

L u H ng ông ánh Ti u Mã m t cái: “ ng có mà g p ch dâu m t cái là v n vĩa quá lên, c u t ng th ng nhóc n m t lèo h t c m i hai cái màn th u không ch p m t sao?”

C u nhóc v i ng ng u lên, mi ng v n ang b n nh m nhòam kháng ngh : “ i cháu l n lên, cháu c ng n c!”

S tr ng L u l y làm thích thú, c nhìn c u bé c i mãi.

Nghiêm Chân l i th y ái ng i, v v lên u c u nhóc, nh c c u n v a ph i
thôi. B a c m t i nay, cô không n c nhi u. V n d r t ói, nh ng ch c ã
b quá b a, d dày th y h i khó ch u, không còn mu n n n a.

M t lúc sau, cu i cùng c u bé ã n no. C u t a xu ng, xoa xoa cái b ng
c ng tròn h i: “B âu ?”

“H ?” Nghe c u bé h i v y, Nghiêm Chân m i nh n ra t lúc vào ây ã
không th y bóng dáng C Hoài Vi t. Cô ng d y, v a nh ra ngoài xem sao
thì th y C Hoài Vi t xách m t chi c c p l ng i vào.

Anh nhìn Nghiêm Chân, l i nhìn sang C Gia Minh. C u bé b anh nhìn n
s n c gai c, anh càng nhìn ch m ch m, c u nhóc l i càng khúm núm, m y ch
có t t gi t mình vì t c lên m t!

“Bu n ng không?”

“D có.” C u bé ph i h p theo r t n ý còn ngáp dài m t cái.

C Hoài Vi t h gi ng, g i Ti u Mã t i a c u bé t i phòng tr c ban ã
d n s n ng . Ch ng ngh khu n trú v n ã thi u th n t nhiên l i
thêm hai ng i nhà, t m th i ành ph i dành ra phòng tr c ban.

Nghiêm Chân ng d y theo ti u Gia Minh, C Hoài Vi t ng ng u, ch t
lên ti ng g i cô l i: “ i chút ã.”

Nghiêm Chân ành ng i xu ng, th y anh t chi c c p l ng t i tr c m t
mình, li n nói: “Em không ói.” Nãy gi anh u bên ngoài, sao l i bi t c
cô ch a n c m?

“Là cháo.” Anh c ng không ng ng lên. “D dày em khó ch u thì có th n
m t chút.”

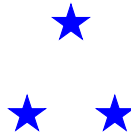
“Anh, sao anh bi t?”

Nghiêm Chân không nói ti p c n a, vì t lâu cô ã bi t kh n ng quan
sát c a anh quá nh y bén. C Hoài Vi t ch m rãi nh nhàng múc cháo ra, b ng
rèm c a b vén lên, Ti u Mã ló u vào: “Ch dêu, ch n m th i, thêm ng
r i y .”

kìa? L i có ng i ang nghe lén ngoài c a sao? Nghiêm Chân im b t, còn
C Hoài Vi t ã không l y gì làm l , a cháo n tr c m t cô: “Em n i.”

Ch m chú nhìn bát cháo, khoe môi Nghiêm Chân kh cong cong, c m thìa
lên.

Phòng tr c ban.

Do ã c lót thêm m y l n m nên khi n m lên c m giác chi c gi ã ng x p không còn m ng m nh n a. C u bé p hai l p ch n, cong ng i l i nh con tôm, bình yên i vào gi c ng . Nghiêm Chân l i không ng n i.

Cô vén t m rềm che c a s u gi ã ng, l ng l ng m nhìn êm th o nguyên, gió l nh th i qua, mang theo tí ng rít tr m tr m. Trong khu n trú có m t hàng ãn ng nhàn nh t, xuyên qua l p ánh sáng y u t này, Nghiêm Chân d ã ng nh có th nhìn th y xa xa có chi n s ang tr c trong tr m gác, dáng ã ng kiên c ã ng, nh m t thân cây trên th o nguyên ã ã ng yên t r t lâu. Trông ra h t th y nh ng i u l l m tr c m t, ch t cô r t mu n ra ngoài i d o. Ngh v y, cô li n ã ng lên. u tiên là đếm l i ch n cho ông t ã ng con, choàng lên mình chi c áo khoác quân i p lúc ã ng , r i y c a ra ngoài. Cô c g ã ng nh nhàng h t s c, nh ã ng khi khép c a l i v n kêu vang m t tí ng. Nghiêm Chân gi t n y mình. Qua m t lúc yên t nh tr l i, cô m i dám c t b c i.

Th o nguyên, th t t nh l ã ng. Th o nguyên, c ã ng th t l ã nh. Nghiêm Chân kéo sát chi c áo khoác trên ã ng i, ã ng d i m t tán cây i th , t ã y nhìn ra xa, t ã ng chi c, t ã ng chi c xe thi t giáp u kia nghiêm trang oai v . Dù tr m m c nh ã ng v n y uy nghi. Nghiêm Chân không b c t i g n, ch ã ng t i ã y, l ã ng l nhìn, nhìn th ch t n t i trong th gi i c a anh. Nh ã ng th này v i cô v a l l m, l i v a thân quen. Men theo con ã ng nh là m t dãy doanh tr i ch nh t , ch c c xây d ã ng t lâu, d i ánh sáng y u t c ã ng có th nhìn ra c s c k . B ã ng có tí ng b c chân s t so t t sau l ã ng, cô l ã ng l ã ng ã ng u, th y m t bóng ã ng i kéo dài t phía tr c i t i, chi c ãn pin trong tay phát ra th ánh sáng nhàn nh t. Ng i y nh c m nh n c phía tr c có bóng ã ng i ã ã ng ó yên l ã ng r t lâu, chi c ãn pin trong tay quét v phía tr c. Phút ch c, b n m t nhìn nhau - là C Hoài Vi t.

Trông th y cô, C Hoài Vi t ch ã ng ã ng n giây lát, sau ó c m ãn pin ch m ch m b c t i, nhìn cô r t c trong chi c áo khoác quân i, kh gi ã ng h i: “Sao l i i ra ngoài?”

Nghiêm Chân nhìn anh, h i lâu m i ã nh th n l i: “Em không ã ng c.” Nói ra cô c ã ng th y l , rõ ràng ã m t m i c ã ngày tr i, t l ã ng xu ã ng là ph i ã ng c ngay, không ã ng n m ó mà tâm h n l i l ã ng l bay b ã ng t n ã u.

“Có ph i t i gi ãng không?” C Hoài Vi t ng m ngh , “Gia Minh ng hay p, n u không n thì x p thêm m t cái gi ãng n a.”

Nghiêm Chân l c u, “Không ph i ãu.” Cô c i c i, “Ch ng qua em, b ng d ng mu n i d o.”

Suy ngh c a C Hoài Vi t kh dao ãng, v a ãnh nói gì thì có ánh sáng chi u vào h - là ánh ãn pin trong tay ng i lính gác, Nghiêm Chân ã tay lên che m t theo ph n x , ch th y C Hoài Vi t kh ra d u tay, ánh ãn kia nhanh chóng v t t t.

“Ban êm ng i l i lung tung.” Anh kh nói, “Có lính gác ãng tr c, s d ánh ãng ng i ta.”

“Vâng.” Nghiêm Chân áp, l ng l i theo sau anh, s c m t h i b i r i. Nh ng ngoài b i r i ra, cô c ãng không ngh t i vi c h i anh t i sao êm khuya th ã này mà anh v n ch a ãng .

Th c ra v n d C Hoài Vi t ã s p ng r i, nh ng l i nghe th y ti ng ãng d i l u, s có i u không ãn, bèn d y i theo. Gi ãng x p v a h p v a c ãng, cô không ãng c là l ãng nhiên, C Hoài Vi t c ãng không nói gì thêm. Anh d ãng b c, quay u nhìn Nghiêm Chân, cô không hi u sao t ãnh nhiên l i b ãnh nhìn ch m ch m nh v y.

“Em có thích ãng m sao không?”

“H ?”

“Bên kia có m t ãi ãng m sao do các anh em d ãng lên, mu n i xem không?”

“Không v phò ãng ?”

“Không ãng c thì d o b m t lúc i.” C Hoài Vi t nói, “Nh ãnh ãng là c.”

S ãng s t m t lát, Nghiêm Chân m m c i: “Vâng.”

Tuy t tên là ãi ãng m sao, nh ãng trên th c t là m t gò cao g m nh ãng phi n á x p ch ãng lên nhau. Nghiêm Chân ãng i ó, ãng ãng u nhìn ãng m nh ãng ngôi sao sáng l p lánh y tr i, ch t th y lòng mình th ã thái. C Hoài Vi t ãng i xu ãng cùng cô, trong êm rét l ãnh th ã này, anh ch m c m t b ã quân ph c r n ri.

“Anh không l ãnh ã?”

“Quen r i.” Anh nói, “Anh t ng óng quân Tây T ng, cao h n b n nghìn mét so v i m c n c bi n, l nh h n ây nhi u.”

Anh t ng óng quân Tây T ng sao? T ng óng quân n i gian kh nh th ? Nghiêm Chân nh t th i c m th y khó tin.

“Ban êm ó m i th c s là l nh.” C Hoài Vi t nói, trong ánh m t mang nét ôn hòa c a ng i ang m chìm trong h i c.

“Th ch ng ph i s không nhìn th y c sao êm à?”

“Nhìn th y ch .” Anh nói, “Ng ng u lên là th y.”

Nghiêm Chân b t giác ng ng u, b u tr i y ng p ánh sao l i m t l n không h n mà g p, có th c m giác di u k n y sinh m t cách t nhiên. Cô ch t c i: “Hôm nay l n u tiên em ng i xe la kéo, su t d c ng ch oán trách ng i xa quá, th o nguyên r ng quá mà quên m t không ng ng lên nhìn.” C nh p nh v y, c ng có th khi n ng i ta c an i.

“Em v t v r i.” Anh nói, “Th ng bé Gia Minh c m i ng i trong nhà nông chi u âm sinh h .”

“Không sao âu.” Nghiêm Chân c i nói, “Tr con a nào ch ng mong c ón sinh nh t cùng v i b .”

ón sinh nh t? C Hoài Vi t ng n ra, r i b t c i không ng t: “Th ng o t con, tìm c lý do c ng chính áng y.”

Nghiêm Chân nhìn anh v khó hi u, C Hoài Vi t nói: “Sinh nh t nó vào tháng T .”

Nói cách khác, cô ã b l a, b m t tên nhóc con b y tu i l a g t. Nghiêm Chân th n th , không th t nên câu, ng ng u nhìn sao tr i, m i m t vì sao l p lánh u h t nh ánh m t ranh mãnh c a c u bé. M t lúc sau, Nghiêm Chân b t c i, không hi u sao l i th y nh nhõm. “Th c ra, em có th hi u c suy ngh c a th ng bé.” Cô nói, “H i nh , b cách em r t xa, lúc ó mong c l n nh t c a em c ng là c g p b .”

C Hoài Vi t nghiêng u qua, nhìn vào ôi m t t a ý c i r ng r c a cô. Nghiêm Chân đ ng m t lúc, nói: “B em c ng là m t quân nhân.”

C Hoài Vi t nghe th y th h i nh ng mày, i u này v i anh mà nói qu th c b t ng . Nghiêm Chân có chút ng i ngừng l i không gi u n i ni m t hào: “Tuy quân hàm c a b em không b ng c anh, nh ng c ng coi nh có c m t trong nh ng c i m l n c a quân nhân chuyên nghi p, ó là quanh n m su t tháng không nhà. H i còn s ng, b là lính Tên l a n o, gi ch c

Ti u oàn phó c a m t Ti u oàn. Lúc nh em ch mong b có th dành ra m t ngày thôi ón sinh nh t cùng em m t l n. Khi ó, em không sao hi u c vì c b c b n r n su t, sau ó b nói v i em, ph c từng m nh l nh là trách nhi m thiêng liêng c a ng i lính.” Nói n ây cô nho n c i, “Anh nói xem, có ph i ai i lính c ng thích lời câu này ra làm cái c không?”

Gi ng cô càng lúc càng nh , t a nh thì th m v i chính mình. C Hoài Vi t nghiêng u, nhìn cô ang cúi u, khuôn m t v ng nét bu n man mác. H i lâu, anh nói: “Không ph i cái c âu.”

Nghiêm Chân ng ng u, i di n v i ánh nhìn c a anh.

“B em là m t ng i lính m u m c.”

Nghiêm Chân im l ng, lúc lâu sau, khe kh nói: “C m n anh.”

Trong n v quân i, ngh ng i có th coi là chuy n xa x nh t. Cho dù S oàn A ã giành c k t qu th ng l i sau t t p tr n, th nh ng kho ng sáu gi sáng, các chi n s ã th c d y luy n t p, không l i l ng m t chút nào.

Nghiêm Chân b ti ng ng i n ào bên ngoài ánh th c, gi t mình ng i b t d y, vén rèm c a nhìn ra ngoài.

Các chi n s v a hoàn thành bài ch y n m ki-lô-mét tr v , ang ng ngay ng n gi a tr ng t p luy n. S tr ng L u H ng ông ng tr c h ang nói gì ó, C Hoài Vi t ng xa xa m t bên, nét m t tr m t nh mà nghiêm ng h .

L ng l quan sát m t ch c, Nghiêm Chân h rèm c a xu ng, m c qu n áo và làm v sinh cá nhân. M t bên gi ng tr ng hu tr ng hoác, ch c c u bé ã d y t lâu. Còn cô ng r t say, ch ng h phát hi n ra. êm qua cô v khá mu n. Gi ngh l i Nghiêm Chân m i c m th y khó mà tin n i, cô l i có th ng i ng m sao v i m t ng i àn ông ít nói ít c i gi a n a êm canh thâu? N u nh cô có ôi chút tâm tình thi u n , ch c s c m th y ây là m t chuy n vô cùng lãng m n.

Nghiêm Chân c i c i l c u, tay v c n c lên r a m t. N c không m l m, Nghiêm Chân c n r ng c r a cho xong. Ch t nghe ti ng c a k o k t kêu lên, m t bóng ng i bé nh lách vào trong, là c u bé C Gia Minh. Cô li c m t nhìn c u, th y c u nhóc ang b u môi, ch ng nh không vui v gì: “Sao th ?”

C u bé ng i bên gi ng, l u b u áp: “B nói, n sáng xong thì ph i v nhà.”

“T t quá còn gì?”

“T t cái gì.” C u bé tr n m t nhìn cô, “Hai chúng ta v thôi!”

Nghiêm Chân b t c i: “Con còn nh b o b v nhà cùng chúng ta n à? B b n mà.”

C u bé mím môi không nói.

M t lát sau, Ti u Mã a c m sáng t i, Nghiêm Chân b n b u cho c u bé n sáng. n xong không lâu li n nghe th y bên ngoài có ti ng ng c tr c th ng m m, Nghiêm Chân ra c a nhìn, m t chi c tr c th ng ang áp xu ng kho ng t tr ng cách ó không xa. C Hoài Vi t và L u H ng ông ng i ngoài ó, lúc Nghiêm Chân ra kh i phòng thì v a khéo g p c Chính y Cao T ng t trên l u i xu ng. T i qua Chính y Cao t i B T ng ch huy, sáng nay m i tr v , nghe nói hôm qua có ng i nhà t i, còn là ng i nhà c a Tham m u tr ng C Hoài Vi t, li n c m th y r t thú v . Anh ta ch nh l i m , nhìn Nghiêm Chân: “Ng i nhà Hoài Vi t h ?”

Nghiêm Chân nhìn Chính y Cao, g t g t u. Chính y Cao n n c i ôn hòa: “Không c n c ng th ng âu, tôi là Cao T ng, Chính y viên c a S oàn A. Chào cô.”

Nghiêm Chân b t tay anh ta.

“Tôi công tác cùng Hoài Vi t S oàn A b y lâu, ây là l n u ng i nhà c u y t i y. i u ki n n i này không t t, ch nào ch a c chu áo mong cô b quá cho nhé.”

Qu th c, c quan tâm quá m c khi n Nghiêm Chân v a m ng l i v a lo, v i l c u nói: “Không sao âu .” Cô c i có chút b i r i, “Là t i chúng em n không úng lúc.”

Chính y Cao l c u, trông th y m y ng i xa xa kia ang i v phía h , bi t không thì gi hàn huyền, li n c i b o: “T l nh T ch trên Quân khu n r i, là th tr ng c c a Hoài Vi t y, cô có mu n ra chào không?”

“Em ? c không?” Nghiêm Ch n h i không ch c ch n.

“ i thôi.”

Chuy n i l n này ông T ch Thi u Phong n cùng v i Tri u K S n Quân oàn tr ng T p oàn quân mà S oàn A tr c thu c. V a xu ng máy bay ã th y r t nhi u ng i ng i, L u H ng ông nhanh nh n a th tr ng m t chi c áo khoác, b T ch Thi u Phong g t i.

“Th o nguyên gió l n, T l nh khoác lên i .”

Ông T ch Thi u Phong ng nghiêm ngh , m t tr ng tr ng nhìn anh ta: “Gì th này, không m c!”

L u H ng ông m t m i kh s nhìn C Hoài Vi t. C Hoài Vi t g t g t u, ý b o anh ta ng s t ru t. S c kh e ông T ch Thi u Phong không t t, trong Quân khu c ng không nhi u ng i bi t chuy n này. Tr c khi cu c t p tr n tr c b t u, anh cùng L u H ng ông lên Quân khu m t chuy n, úng lúc g p c v bác s ch m sóc s c kh e n khám cho ông. V bác s này tr c kia t ng i theo ông C m t th i gian, chuy n trò m t lúc m i b t c n l ra b nh tình c a ông T ch Thi u Phong - là ung th gan, giai o n s m.

Tri u K S n i sau ông T ch Thi u Phong, “L n này các c u ánh cho S oàn D th m y.”

L u H ng ông cao gi ng nói: “M c ích di n t p là ki m tra n ng l c tác chi n trên di n r ng c a ch huy cùng các chi n s , không phát huy ra c sao g i là ki m tra ?”

“Th không làm theo k ho ch di n t p là ch ý c a ai?”

L u H ng ông c ng h ng, ý ki n này ban u do oàn tr ng oàn l xu t, nh ng c ng ph i c ng i làm S oàn tr ng là anh ta phê duy t. Nói sao c ng không tránh kh i can h . Nguyên v n l i c a oàn tr ng oàn l là: “Không mu n em di n t p bi n thành di n k ch, k ch b n ã vi t s n ra y r i, còn ánh m gì n a!”

“V y c ng t t mà, nh c nh S oàn D ph i chú ý linh ho t c ng.” C Hoài Vi t lên ti ng.

Tri u K S n li n a m t nhìn anh, T l nh T ch l i c i c i, quay u nhìn anh chàng nho t ng duy nh t trong ám c p đ i, “Cái c u này. V n y nh v y, bình th ng l ng l ng ng m ng m, mà suy ngh tính toán thì ghê g m l m.”

C Hoài Vi t i m nhiên c i, không nói gì.

Chính y Cao t xa ã th c hi n ng tác chào v i ông T ch Thi u Phong và Tri u K S n. Ông T ch Thi u Phong g t u v phía anh ta, ánh m t l i nhìn vào a tr bên c nh. Ch th y c u nhóc này i m t chi c m bê-rê, c p m t nhìn ông trong tr o sáng ng i, c ng không h bi t s ng i l , ánh m t tràn ng p hi u k c nhìn th ng nh v y. “Cu c u này là con nhà ai th ?” Ông có c m giác r t quen, nh ã t ng g p âu..

Chính y Cao c i nh gi i thi u, nh ng li c m t th y b c u bé ng ó, li n i y: “Không ph i nhà em âu .”

Ông T ch Thi u Phong ngo nh l i nhìn L u H ng ông, “C u à?”

S tr ng L u l c u c i: “Em không có cái vinh h nh y âu.”

Cu i cùng, ánh m t ông T ch Thi u Phong chuy n t i C Hoài Vi t trên m t l v khó tin, v a úng lúc ng i ó i m t nh g t u, kh ng nh m t câu: “Con c a cháu .”

T l nh T ch b t c i, cúi xu ng b o má c u bé, “Kh i nói, ã th y nét gi ng gi ng r i.”

C Gia Minh nhìn ông c tr c m t mình, c ng có sao có v ch mà th y d g n h n ng n i nhà mình bi t bao nhiêu, nh t là ông còn n ng khuôn m t c u, h i: “C u nhóc, i cùng ai n th ?”

C u bé ng c m t lên, ngó ông T ch r i l i li c sang b , m t ng i s c m t ôn hòa thân thi t, m t ng i không bi u l gì. B t c d , lù l i m t b c, tím l y ng i ang núp sau l ng Chính y Cao lôi ra. Là Nghiêm Chân.

Cô m c b r n ri, i chi c m r ng che khu t n a khuôn m t nh ng v n còn th y h i lúng túng, a tay tím g n tóc, h i cúi ng i chào T l nh T ch: “Là cháu d n c u bé n .” L i v a nói ra ã l p t c ch ng mình gi i tính c a cô - là n .

Ông T ch Thi u Phong ng ngàng, h m xu ng, nhìn Nghiêm Chân r i l i nhìn C Hoài Vi t: “ ây là v c u h ?”

C Hoài Vi t thoáng a m t sang Nghiêm Chân, g t u i m m: “Gia Minh c qu n ch t l y nên Nghiêm Chân m i a nó t i ây.”

Nghiêm Chân nhìn ông T ch Thi u Phong và Tri u K S n có ph n c ng th ng, bàn tay b t giác si t ch t tay c u nhóc, ch t n m c ôi lông mày c a c u nhóc nhú c l i, nh ng kiên quy t không dám kêu au. B i nét m t c a nh ng ng i này u r t kì l . Xem ra, th tr ng b v n còn là bình th ng.

Ông T ch Thi u Phong ch m chú nhìn Nghiêm Chân, lát sau b t ng th t lên ba tí ng: “T t, t t, t t!”

Nghiêm Chân b ba tí ng t t y uy l c c a ông làm cho ho ng h t, mí m t gi t m nh, th y ông T ch Thi u Phong a tay v phía cô: “Chào cháu.”

Nghiêm Chân v i vãi b t tay ông, bàn tay chai s n, c a vào tay còn th y au. Th y T L nh T ch cùng Tri u K S n ã i vào phòng, Nghiêm Chân m i th phào m th i nh nhõm.

C Hoài Vi t l i sau cùng, nói v i Nghiêm Chân: “T l nh T ch là th tr ng c c a anh, em không c n c ng th ng âu.”

Nghiêm Chân nhìn anh g t u. C Hoài Vi t cúi xu ng ch nh s a l i qu n áo cho Gia Minh, nói v i cô: “T m th i gi anh không i v i hai ng i c. N u thích thì hai ng i có th i d o quanh ây, anh b o ng i i cùng d n ng.” Nói r i g i c u binh nhì Ti u Tr ng ng gác t i qua t i.

“C u a ch dẫu c u i loanh quanh ây nhé.”

“Rõ!” Ti u Tr ng làm ng lác chào, n n c i ng i ngùng.

Nghiêm Chân c ng kh c i, nhìn theo bóng dáng C Hoài Vi t i kh i, m i thu t m m t l i: “ i nào.”

Nhi t trên th o nguyên cu i tháng m i m t so v i nh ng n i khác chên l ch r t l n, t sáng n t i lúc nào c ng ph i vui mình trong qu n áo th t dày. Nghiêm Chân nhìn Ti u Tr ng ch m c m t chi c áo r n ri, không nén n i c m thán. úng là ã tr i qua hu n luy n có khác, s c kh e c n b n là v t tr i h n h n ng i th ng. C ng ng xem th ng Ti u Tr ng m i i lính n m u, i d o thôi mà phong thái c ng nh ang duy t binh. Nghiêm Chân c i, v a trông ch ng c u nhóc không c u ch y lung tung v a h i Ti u Tr ng: “Ti u Tr ng này, c u i nh v y có th y m t không?” Ti u Tr ng nhìn cô không hi u, n c i c a Nghiêm Chân càng n r , d n c u ta: “C tho i mái, th l ng i.” Cô ch m ch m i theo sau Ti u Tr ng, nhìn b n phía chung quanh th o nguyên bao la. ây xem nh m t k ngh ngoài d ki n. thành ph C ã quen v i n p s ng t t b t, n n i th o nguyên mênh mông này, trong lòng th y nh nhàng khoan khoái.

“Ti u Tr ng, th o nguyên lúc có tuy t r i trông th nào?” Cô t nhiên tò mò.

Theo thói quen, Ti u Tr ng b i r i gãi u: “Em là lính m i, v n ch a th y tuy t trên th o nguyên bao gi .”

“Có mong c th y tuy t không?”

Ti u Tr ng g t u, nói thêm m y câu: “Nhà em m i n Nam, ch ng m y khi có tuy t. ây là l n u em t i m i n B c nên c ng mu n nhìn th y tuy t ây. Nh ng mà nghe Ti u i tr ng nói, ây tuy t r i m y ngày m y êm không ng ng ngh , tuy t mà r i thì chúng em kh r i. Vì chúng em d a h t vào ti p t hàng tu n c a Trung oàn. Tuy t r i xe không n ây c.”

Ra là nh v y. Cô m chiêu nhìn c u tân binh v n ch a m t i v non n t c a m t thi u niên tr c m t mình, “Ti u Tr ng, có nh nhà không?”

“Nói không nh là nói d i.” Ti u Tr ng cúi u, nh ng ch ng bao lâu ã l i ng ng lên, s c m t l v kiên nh, “Nh ng n ây em c ng không h i h n.”

Nghiêm Chân c i c i, ti p t c i v phía tr c. Cô ch b ng nhiên th y tò mò. Tham m u tr ng C Hoài Vi t khi là m t tân binh trông nh th nào? n i cách m c n c bi n n h n b n nghìn mét, cu c s ng c a anh ra sao? Có ph i c ng nh nhà hay không...

D ng l i, d ng l i, d ng l i! Cô ngh quá xa xôi r i. Nghiê m Chân ô m m t, b n thân mau chóng thu l i m ch c m xúc.

L i loanh quanh trên th o nguyên m t lúc, Nghiê m Chân và c u bé quay v ch c . V t i khu n trú, úng lúc g p C Hoài Vi t ã thay qu n áo i ra ngoài. Dáng ng th ng t p khi n ánh m t Nghiê m Chân không tìm c n n ná nhìn anh: “T l nh T ch i r i ?”

“V a m i i.” Chuy n i l n này c a T l nh T ch khá v i vàng, h n n a bên phía S oàn D còn nhi u vi c c n ph i x lý h n. C ng ch ng trách tr c khi i, Thi u t ng Tri u K S n ã nói v i h m t câu th này: “Các c u l i có thêm m t công tác t t ng quan tr ng ph i làm y.” C Hoài Vi t l y l i tình th n, nhìn th ng vào ôi m t sáng long lanh c a c u bé. “B n nh C Gia Minh, ã n no ng k hay ch a?”

C u bé kéo tay Nghiê m Chân ngo nh u sang m t bên, không m x a n anh. C Hoài Vi t h m t ti ng, l y dây l ng gõ gõ u c u bé, l c gõ r t nh nh ng c u bé C Gia Minh v n n n ra c m t khuôn m t bánh bao nh n nhúm, l m anh gi n d i.

L u H ng ông trông tình hình v i v i t i, v v lên vai C Hoài Vi t: “Thôi th là c r i, ng n ng tay, khéo cu c u khóc r i c m i ra bậy gì .”

C Hoài Vi t không nói ùa, o t con này không có c i m gì n i b t, ch c cái m t dày. Anh cúi ng i, ch nh l i chi c m l ch trên u c u bé: “Roi c ng mua s n r i, em l i mu n xem nó khóc m t tr n ây.” D t l i, u ngón tay anh l p t c b túm l y c n cho m t cái. Sau khi buông ra, c u bé C Gia Minh vênh m t lên c i c ý, ba ng i l n có m t t i tr n u không nh n c c i.

Chính y Cao n sáng xong ph i t i oàn l c a Ho c Trí Vi n. Tuy cu c di n t p ã k t thúc nh ng v n còn r t nhi u công vi c c n lãnh o trong S oàn n s p x p. M y ng i h b n t i t m m t m i, nh ng cho dù là v y, C Hoài Vi t v n dành th i gian ích thân lái xe a Nghiê m Chân cùng C Gia Minh ra sân bay. Su t quãng ng, c u bé C Gia Minh m t m i u xiu. Nghiê m Chân ng i gh tr c nhìn qua g ng chi u h u th y c u bé cúi g m, không sao t i t nh lên n i mà au lòng. Có l c u bé ã m t, hôm qua g p c b , bao nhiêu h ng say ngh l c u rút ra dùng c n r i.

“Gia Minh, có l nh không?” Cô nghiê ng i, nh gi ng h i.

“Không .” C u bé cúi u ngh ch kh u sủng c ã h ng, bu n bã tr l i.

Thu t m m t tr l i, úng lúc b t g p ánh nhìn c a C Hoài Vi t trong g ng. Ch th y anh m m c i l c u. Anh ã quen v i nh ng cu c chia ly nh v y. Th nh ng Nghiêm Chân t nhiên l i mu n h i anh, kho nh kh c khi anh nhìn th y h , ho c có l khi th y C Gia Minh, anh có vui m ng chút nào hay không? S r ng kinh ng c là chính cô c i kh , a m t nhìn ra xa.

n trung tâm thành ph W ã là m i hai gi tr a. C u bé C Gia Minh t nh d y sau gi c ng , c m giác u tiên là ói, ti ng kêu òng c réo lên trong b ng. C u bé hi m khi ng ng ngừng th này, a tay gãi gãi gáy, c p m t sáng r c khi ch t nhìn th y t m bi n hi u KFC cách ó r t g n.

“B i, con mu n n cái này!”

“Không c.” C Hoài Vi t th ng th ng g t i, d ng xe l i tr c m t nhà hàng mang phong v a ph ng. M c a xe, th y c u nhóc ang d u môi lên li n a tay búng trán c u, “ n m y th linh tinh, không ra th th ng gì.”

C Gia Minh t c thì g m anh t c t i.

xoa d u c n gi n d i c a c u bé, Nghiêm Chân g i m y món bình th ng c u v n thích n. Cô không mu n n cho l m, nh ng vì lát n a ph i lên máy bay nên ành n t m m t chút. C Hoài Vi t u xe xong d n Nghiêm Chân m y câu ã i vào c a hàng t p hóa i di n, nói là i mua . C u bé thì ói th c s , v a n cánh gà chiên v a mút u ngón tay, còn không quên th c m c: “B âu r i ?”

Nghiêm Chân xoa u c u: “B con nói ra ngoài có vi c, i m t lát là v .”

úng là v a n xong thì C Hoài Vi t quay l i, b th ng ph c quân d ng màu xanh anh ang m c vô cùng n i b t.

“ n no ch a b n nh C Gia Minh?”

C Gia Minh xoa b ng, tr ng m t nhìn b h m h c. C Hoài Vi t xoa u c u bé, khoe môi h i nh ch lên. Nghiêm Chân hi u, vào th i kh c ly bi t, anh c ng không n lòng nào m ng m tên o t con a gây r i này, cô nhìn anh: “Anh không n chút gì i à?”

C Hoài Vi t l c u: “ i thôi.”

C Hoài Vi t u xe ngoài sân bay, nh n vé máy bay xong, xách theo m t chi c túi màu en i v phía Nghiêm Chân và C Gia Minh ang ng i s nh ch . Anh a vé máy bay cho Nghiêm Chân, r i cúi xu ng nghiêm ngh nhìn C Gia Minh. C u bé ang u ng n c t c thì rùng mình, d a sát vào ng i

Nghiêm Chân. Nghiê m Chân không rõ anh nh làm gì, nh ng t nét m t hi n hòa c a c a C Hoài Vi t có th th y c, ch c ch n anh s không n t n c u bé. Ý c i trong m t anh hi n lên r t rõ ràng: “B n nh C Gia Minh, l n sau ch a xin phép thì không c t ý t i nghe ch a.”

“Mu n cho b ni m vui b t ng thôi.” C u bé d u môi.

C Hoài Vi t thnh l ng vài giây, h m t ti ng: “Vui thì có vui, nh ng ho ng còn nhi u h n:”

C u bé C Gia Minh l i x m t ra, ch t m t ni m vui hoàn toàn b t ng xu t hi n tr c m t c u - là m t kh u súng ch i m i tinh, gi ng y h t kh u súng tr c! L p t c, hai con m t c i n híp c l i.

C Hoài Vi t cong lên khoe môi, t lúc c u bé ng i ngh ch kh u súng b h ng trong xe anh ã nhìn th y r i. ó là món quà sinh nh t anh mua t ng c u, b b n làm h ng m t, còn ánh nhau v i ng i ta m t tr n. Nh ng chuy n này anh u bi t, anh còn bi t Nghiê m Chân che gi u giúp c u nhóc. Anh ng ng u nhìn Nghiê m Chân, cô ang c i d u dàng, trên má th p thoáng lúm ng tí n.

“B , sao b l i mua quà cho con?” C u bé v a l p súng v a h i.

C Hoài Vi t c m l y kh u súng, l p ráp r t thu n th c, a tr l i cho c u bé: “Quà sinh nh t.”

“H ?” C u bé ng ng u, b ng ch c nh ra, l y tay b ng mi ng l i.

Nghiê m Chân nhìn hai cha con ang ng sóng ôi v i nhau, c i c i nhéo má Gia Minh, nói: “B n nh C Gia Minh có thích món quà này không?”

C u bé i chân trên t, m t b ng.

“V n nhà ph i ngoan ngoãn nghe l i. Còn gây chuy n n a li n ph t con c m tíc.”

“Bi t r i .” L n này c u bé tr l i r t ngoan, i u b c i hì hì th t áng yêu.

C Hoài Vi t b t c i thành ti ng, lúc ánh m t giao v i Nghiê m Chân, khoe m t v n còn nguyên ánh nhìn d u dàng ch a k p tan bi n.

Nghiê m Chân th n th , c ng t t n n c i.